

mit Ændringsforslag, vilde Tilskuddet blive godt og vel 12 Kr. pr. Elev. Man vil altsaa se, at dersom man vedtog mit Ændringsforslag, vilde Forholdet blive dette, at medens den tekniske Skole i København faar et Tilskud af 15 til 16 Kr. pr. Elev, vilde de tekniske Provinsskoler faa 12 Kr. pr. Elev, og Højskolerne, hvor Forholdet jo bliver uforandret, faa 50 til 60 Kr. pr. Elev. Det forekommer mig derfor ikke at være uberettiget, at der fra Skolernes Side stilles Forderung om et saadant Tilskud. Af Hensyn til de Herrer Medlemmer, som maaske se saaledes paa Sagen, at de vilde kalde dette Forslag ensidigt, og deri se et Tilskud til Bybefolkningen, vil jeg oplyse, at af de ca. 90 tekniske Skoler, der findes her i Landet uden for København, ere ca. en Snes Stykker paa Landet i større Landsbyer. Desuden har jeg efter en Beretning fra 1895—96 fra de tekniske Provinsskoler uddraget dette, at af samtlige 12,000 Elever ere 39 pCt. fødte paa Landet, altsaa af samtlige 12,000 Elever ere op imod 5,000 fødte ude paa Landet; det vil altsaa sige, at det for største Delen er unge Mennesker, som have maattet rejse ind til Byerne og ere satte i Lære der. Sagtens fordi man ikke har fundet tilstrækkelig Anvendelse for alle disse Mennesker ude paa Landet ved Landbruget, have de maattet ty ind til Byerne for at dygtiggøre sig der til Industri og Haandværk. Det er altsaa ganske betydeligt, at 39 pCt. af disse unge Mennesker ere fødte ude paa Landet, og det maatte dog, synes jeg, kunne bevæge en Del Landborepræsentanter til at se endnu mere venligt paa en saadan Bevilling, end de maaske ellers vilde have gjort. Det forekommer mig i det hele taget, at dette at yde de tekniske Provinsskoler denne Forhøjelse af 50,000 Kr., som er ønsket saavel fra „Teknisk Provinsskoleforening“ som fra Fællesrepræsentationen for Industri og Haandværk, kun er en simpel Retfærdighedshandling lige over for de tekniske Provinsskoler, naar man ser deres Forhold i Belysning af, hvad der ydes den københavnske tekniske Skole og til Højskolerne ude paa Landet. Naar jeg har nævnet Højskolerne her, ved jeg godt, at der er en Væsenforskel mellem disse Skoler og de tekniske Skoler, men der er ogsaa en højst betydelig Forskel i de Bidrag, som ydes de paagældende Institutioner. Jeg vil derfor henstille til ærede Medlemmer og specielt til Finansudvalget, at tænke over denne Sag, idet man muligvis saa vil kunne gaa ind paa mit Ændringsforslag.

Bluhme: Jeg har tilladt mig at stille Ændringsforslag til § 26 om, at der skal indsættes en ny Konto: Til Støtte for dansk Skibsfart i udenrigske Farvande 250,000 Kr. Jeg haaber at faa Støtte for dette Forslag fra alle Sider i Salen, idet jeg vender mig baade til Agrarer og Ikke-Agrarer, til industridrivende og Handelsmænd. For Jordbrugets Vedkommende er det klart, at det har stor Betydning, at der efterhaanden kan aabnes ny Afsætningskilder for dets Eksportartikler, og det kan kun ske ved, at vor Skibsfart udvides og forøges, saa at vi komme i Forbindelse med de oversøiske Lande, hvor vi hidtil kun have kunnet naa hen gennem andre Landes Skibsfart. Af lige saa stor Betydning er det, at Industrien kan udvikle sig ud over Forsyningen af vort eget Marked ved at komme i oversøisk Forbindelse med bestandig flere og ny Lande. Det er nemlig indlysende, at hvis vor Industri skal frem, og der synes at være Tegn dertil, ud over det daglige Forbrug her i Landet, vil den dog ikke i væsentlig Grad kunne regne paa Eksport til de europæiske Lande, hvor Industrien forud er langt bedre udviklet. Det, vi maa regne paa, er ny Felter, ny Markeder for eventuel Eksport, akkurat ligesom andre Stater gøre, men de store Stater udvide derfor deres Kolonialpolitik og have jo Magt dertil, hvorimod vi selvfølgelig ere udelukkede derfra. Lige saa vel som vort danske Handelsflag i tidligere Tid saa at sige vajede over alle Have, maa Tiden kunne komme igen, naar vi kun gøre de fornødne Anstrengelser derfor, og det er jo indlysende, at vort Land, hvis vi havde en udviklet oversøisk Skibsfart, med Hensyn til Industriens Udvikling ligger saa heldigt som noget andet Land. Naar engelsk Industri bruger svensk Jærn, have vi nærmere til Sverige end England, og naar svensk Industri i stor Maalestok bruger engelsk Jærn, have vi ligeledes nærmere til England. Vi kunne have Kullene i vore Havne lige saa billigt som Kullene kunne faas i Englands egne Havne og ad Jærnvejen til dets fraliggende Industricenter. Bomulden kunne vi have lige saa billig, naar vi have direkte Skibsfart paa oversøiske Havne, som andre Lande, og det kan kun være en Hindring for Industriens Udvikling, naar vor Skibsfart ikke kan gaa direkte til Produktionsstederne og forsyne Industrien direkte med, hvad den bruger. Den hede Zones Produkter, Farvestoffer, Metaller og alt andet kunne vi med vore let tilgængelige Havne, naar vi kun have tilstrækkelig egen Skibsfart, have lige saa